

Nf. 41.
(1)

HISTORIA IESU CHRISTI MVHAMMEDICA

EDIDIT

IO. HENR. CALLENBERG
Ph. Prof. Publ. ord.

Halæ in typographia instituti iudaici
clō lccc xxxvi.

HISTORIA
IESU CHRISTI
MEXICANICA

EDITIT
JO. HENR. CALLENBERG
PH. Prof. Publ. ord.

Habes in typographeo hujusmodi
dis. fact. xxv.

Cap. I.

Muhammedica de Christi natiuitate narratio

§. I.

AMranus, Mariæ pater, diuersus fuit ab Amrano, qui Mosen genuit. Inter vtriusque ætatem mille centum & octo anni intercesserunt. Natus ille est patre Mathano, cuius filii Israelitarum principes fuerunt, pontifices atque reges. Porro genus duxit Amranus ab Ashamo, qui unus ex
A 2 filii

Muhammedica. Finis, qui mihi hic propositus est, quodammodo cognosci potest ex subiectis symboli muhammedici notis, & præfatione muhammedicarum de Abrahamo narrationum. Desumpta autem hæc sunt ex Alcor, II. 254. III. IV. 155. 156. 255. V. 110-118. XIX. 16. 22-34. horumque locorum interpretibus maraccianis. Notæ quoque ex moslemorum monumentis petita sunt.

filiis Salomonis est, decimo quinto loco genitus. Adiunxit sibi Amranus uxorem, Annam, filiam Phacudi, qui, præter dictam, habuit quoque Aseicham, quæ Zachariæ nupsit.

§. II. Anna sterilis de prole diu desperavit, donec ad summam peruenit senectutem. Tum vero, cum aliquando auem in arbore vidisset cibum pullis præbere, concepit cupiditatem prolis: eamque ut det, a Deo postulauit; promittens, se, quem peperisset, filium in templum delaturam, ut in eo ministraret. Tum Anna se grauidam esse sensit; sed, antequam partum edidit, vita defunctus est maritus.

§. III. Natam filiam, a matre oblatam, pulchre Dominus suscepit, fecitque, ut germinaret instar pulchri germinis, & tantum ei staturæ uno accederet die, quantum vix anno solet. Attulit eam mater ad pontifices, præfides templi, dixitque: *en offero vobis, quod Deo deuoui.* Lætabantur pontifices, & eorum quisque eius tutelam in se recipere cupiebat. Zacharias dixit: *hæc mihi potius debetur, quam cæteris; etenim amita eius mea uxor est.* Responderunt reliqui: *nequaquam; sed rem ad sortem reuocemus.* Abiuerunt igitur sacerdotes, numero nouem & viginti, ad flumen,

Aseicham, *i. e. Elisabetham.*

flumen, Iordanem, eoque proiecerunt virgas, hac conditione, vt, cuius virga in aqua consistat & supernatet, ei, vel eius in custodiam, puella tradatur. Substitit Zachariæ virga, qui puellam accepit, acceptamque educavit.

§. IV. Quotiescunque hic ad eam ingressus est, apud ipsam inuenit cibum. Interrogauit: *unde hunc, Maria, habes?* Respondit puella: *cum a Deo accipi: nam Deus, cui vult, sine computatione alimenta præbet.* Perfecti fuerunt inter viros multi; inter mulieres autem perfectæ nullæ fuerunt, præter quatuor, in quarum numero Mariæ reperitur. Obtigit ei, ut nullum commiserit peccatum, quod nulli de cæteris Adami posteris, præterquam filio eius, accidit. Veracissima fuit, nec unquam, se deam esse, iactauit.

§. V. Tum Zacharias Dominum precatus est his verbis: *Domine, mihi dona sobolem bonam; tu enim preces exaudire soles.* Acclamarunt ei angeli: *certe Deus letum ad te nuncium adferre iubet de Ioanne, qui veritatis testimonium Verbo, (quod) a Deo (proficiscetur,) quodque Iesus est, tribuet.*

A 3

§. VI.

Verbo. Iesus sic dicitur, quod dei spiritus est. Verbum appellatur, quia Deus eum creauit verbo, eslo. Ita commentatur moslemus.

§. VI. Maria, velamento conuectita, cum in expositum orienti soli locum secessisset, missus a Deo spiritus ei virili specie apparet. Quem illa conspiciens ad misericordem Deum se confugere, clamat, eoque ipsum, si numen veneretur, commotum iri. Adhæc respondet spiritus: *Dei ego legatus sum, qui te elegit ex omnibus mulieribus, quotquot in terrarum orbe sunt, electam supra illas euexit, fecitque puram. Profecto Deus tibi latum quid nunciare iubet. Filium tibi daturus est probum, piūque.* Maria vero: *unde accipiam,* inquit, *filium, quæ cum nullo unquam virorem habuerim, neque sim meretrix.*

§. VII. Tum hæc fatur spiritus: *id tamen erit, quod dixi; Dominus enim hoc se facile efficere posse asseuerat. Ipse, quod cunque vult, creat: quando, ut quid fiat, decreuit; tum dicit: esto. Et id statim fit. Nomen filii erit Christus Iesus, Mariæ filius. Hic verbum est, quod est ex Deo. Docebit eum Deus scripturam, sapientiam, legem mosaicam & euangelium. Omnino in proborum erit numero, magna existimatione, summaque aucto-
rita-*

Fecitque puram, scilicet a contactu virorum.

Quæ est moslemorum expositio.

Mariæ filius. Ab ipsa eius stirpem repetit, ut eam eo magis honoret; quod sine patre illum genitura esset.

ritate, cum in hac vita, tum in futura. Mitteret eum Deus, tanquam legatum, ad Israelitas, proponetque hominibus, quasi quoddam miraculum, & in argumentum misericordie suae. Ex iis erit, quibus prope accedendi ad Deum dabitur potestas. Alloquetur homines, dum adhuc in cunis erit, tanquam vir, etate prouectus. (Adultus) his verbis compellabit Iudaeos: "profecto datum mihi a domino vestro
"signum vobis exponam: formabo hoc lutum in
"uis figuram, eamque inflabo; & tum euadet
"uis, volente Deo: ei, qui natura caecus est,
"videndi restituum facultatem; mala scabie
"infecto sanitatem, mortuis vitam, volente Deo.
"Quid comedatis, quidue in domibus vestris
"reponatis, diuinabo. Profecto hoc vobis signum erit, si credere velitis. Veni autem eum
"in finem, vt, quae ante me lata est, legem confirmem, & nonnullorum ex iis, quibus vobis
"interdictum est, largiar licentiam. Veni autem ad vos, datum a domino vestro afferens
"signum. Quapropter Deum timete, mihi que
"obsequimini. Profecto Deus est meus, vester

A 4

"que

In cunis; hoc est, infans, ante illud tempus, quo fari discunt infantes.

Tum in futura. In hac vita propter prophetiam; in futura, quod (pro hominibus) intercedet, & altissimos (dignitatis) gradus tenebit.

*"que dominus : seruite igitur ei. Hæc via
"recta est. Esto itaque, Maria, erga Deum
deuota, adora eum, ac flecte genua cum iis,
qui flectunt genua*

§. VIII. Afflatu Gabrielis concepit Ma-
ria, & grauida a cœtu hominum frequentia-
que se in solitudinem recepit, &, quam lon-
gissime potuit, discedens, iuxta palmæ trun-
cum confedit. Approquinquante partu, cum
acerbissimos perpeteretur dolores, diceretque :
*hei mihi ! utinam vita excessissem, antequam
hoc in me inuassisset malum, hominesque mei,
vipote mortuæ, memoriam deposuissent ! In-
clamat, qui infra eam erat ; ne te tradas la-
crymis & tristitiæ. Iam fecit Deus, ut riuus
infra te fluat : concute palmæ truncum, fru-
ctusque ex ea maturi copiose decident. Hos
comede, & (ex riuo haustam) bibe (aquam ;)
& sic te reficias, licet. Quodsi porro in ali-
quem incideris hominem (isque te de nato in-
terrogauerit) ita ei responde : votum Deo nun-
cupaui misericordi, ieiunam me hodie fore ;
eamque ob causam cum nemine mortalium hoc
quidem die sum collocutura.*

§. IX. Iesus igitur sine patre natus est.
Quotquot ex Adami posteris nascuntur, eo
tempore, quo eduntur in lucem, a cacodæ-
mone in latere punguntur ; unde vagitus e-
rumpit. Sed intactus mansit Iesus, cum ma-
tre. Obducto enim vultu ictum cacodæmo-
nis

nis ita exceptit, ut ipsis nihil mali sit illatum. Nullo unquam se commaculavit peccato. Corroboratus est spiritu sancto.

§. X. Redeuntem matrem, natumque portantem, his ciues excipiunt verbis : *O Maria ! aliquid sane mirum adfers ! O Aaronis soror ! neque improbo nata es patre, neque matre meretrice.* Adhæc Maria nihil ipsa respondet, sed innuit filio, ut obiectum crimen refutet. At illi : *qui cum infante, in cunis reposito, sermonem instituanus ? Tum repente loqui cæpit paruulus: profecto, dicens, seruus ego Dei sum, qui mihi librum dedit, vatem me constituit, fecitque fortunatum, (ita, ut ubicunque fuero, prospere succedant omnia.) Præcepit mihi de frequentanda precatone, & stipe eroganda, dum mansero in vita: pius me in matrem fecit, non autem contumacem & calamitosum. Pax mihi est eo die, quo in lucem editus sum, quo moriar, quoque in vitam redibo.*

Cap. II.

Quomodo Christus legati munere functus sit.

§. I.

QUUM igitur adoleuisset ;) prout missus erat a Deo ad medicinam exhibendam, docuit (*euangelium,*) attulitque ad Israelitas demonstrationem, data sibi a domino argu-

A 5

menta

menta grauissima & firmissima, id est, miracula patrandi facultatem. Dixit, quod liceat ipsis vesci quoque piscibus, aibusque, quæ pennis careant.

§. II. Tum dixerunt eius apostoli: *o Iesu, fili Marie: poterit ne Dominus tuus ad nos de caelo demittere mensam? Ille: timete, inquit, Domine; si fidem habueritis. Responderunt: volumus ex ea comedere, & tranquillo quietoque animo frui; & scire, vera ne sint, quæ modo dixeris nobis, & testari de eadem. Iesus: o Deus, Domine noster, demitte ad nos de caelo mensam, quæ festum nobis adferat diem, & quidem cum primo, tum postremo nostrum; sitque nobis signum, abs te datum: & nutra nos, qui nutrientium es optimus. Deus: equidem, ait, demittam vobis illam: sed si quis, qui ex eo cibo comederit, postea non crediderit, hunc ego diris deuouebo, puniamque, ut sit posterioris exemplo. Responderunt: hoc contenti sumus.*

§. III. Vocabat autem Iesus Simonem, fullonem, qui erat apostolorum præstantissimus, eique dixit: *habesne tecum cibum? Respondit: utique duos habeo pisces, & septem libas. Affer, inquit, ea ad me. Et al-*
lata

vesci quoque. *Alii dicunt: permisisse illum iis omnia, ita ut pars hoc loco totum significet.*

lata concidit in parva frusta; iussitque eos in prato assidere denos & denos. Deinde surgens, Deum orauit: qui eum exaudivit, & adiuncta his alimentis accessione, effecit, vt panis euaderet perfectus. Deinde Iesus singulis decuriis, quantum digiti eius ferre poterant, dedit, dixitque: *comedite.* Tum cœpit cibus (*in terra iacens,*) adeo increfcere, ut genua ipsorum attingeret; quantumque Deus voluit, comederunt. Superfuit tantum, vt eo quinque corbes impleuerint. Erant autem plus quam quinque millia hominum, omnesque dixerunt: *testamur, te Dei seruum esse, eiusque legatum.*

§. IV. Deinde rogauerunt eum alio tempore; Iesuque preces fundente, demisit Deus panem & piscem; quinque scilicet libas & duos pisces. Et idem, quod antea, euenit. Reuerfi autem quisque ad urbem suam, cum hæc sermonibus diuulgassent; irriserunt, qui non adfuerant, dicentes: *effascinando oculos eorum decepit.* Deus autem confirmauit iis, quibus bene esse voluit, de eo, quod viderant. Illi autem, quos peruersos esse voluit, in porcos mutati sunt: nec fuit inter eos puer ullus, aut mulier. In quo statu per aliquot dies permanserunt, donec perirent, cum nihil comederent, biberentque.

§. V. (*Alii hæc narrant:*) cum roga-
rent Iesum apostoli, ut immittendam sibi curaret mensam; induit vestem laneam, stendoque

doque dixit: *o Deus! demitte nobis mensam, & pone in ea, quod comedamus: tu enim optimus es nutritor.* Descendit autem mensa rubra, deorsum inuersa, ab utroque latere cincta nube, lataque ab angelis, cœlum inter & terram volantibus. Delapsa est magno sonitu, spectantibus hominibus. Iesus vero, profusis lacrymis, dixit: *o deus! fac, grati simus: o Deus! fac, hoc nobis sit misericordie argumentum, non pœna, nec supplicii exemplum.* Iudæi igitur intuebantur illam, qui nunquam tale aliquid viderant, nec odorem unquam tam suauem senserant.

§. VI. Dixit Iesus: *surgat vestrum optimus, mensamque aperiat, & inuocato Deo, comedat.* Respondit Simon, princeps apostolorum: *tu omnium hoc honore dignissimus es.* Tunc surrexit Iesus, & cum se ablundo purificasset, multis verbis Deum precatus, lacrymatusque est, & ablato linteo, quo mensa cooperiebatur, dixit: *nomine Dei, qui est optimus nutritorum.* Et ecce ibi piscis assus, sine squamis, spinisque, pinguitudine stillans; ad caput sal adpositum erat, iuxta caudam acetum, in circuitu omnis generis olera, præter porrum. Præterea in ea erant quinque placentæ. Super primam erant oleæ, secun-

ecce ibi. *Alius: erat in ea omne genus ciborum expositum, præter carnem,*

secundam mel condiebat, ouum tertiam, quartam caseus, caroque siccata quintam.

§. VII. Ait Simon: *o Spiritus Dei, estne hic cibus ex hoc mundo, an vero ex altero?* Respondit Iesus faustæ memoriæ: *nihil horum, quæ hic videtis adposita, ex hoc mundo est, neque ex altero; sed hæc omnia Deus, pro summa sua potentia, creauit. Comedite igitur, quæ cupitis: nam roborabit vos Deus, suaque gratia augebit.*

§. VIII. Dixerunt apostoli: *vellemus, nobis aliud in hoc miraculo ostenderes portentum.* Tunc ait Iesus: *o piscis! in vitam redi, volente Deo altissimo.* Statim piscis motare se cœpit, receptis squamis & spinis. Quo viso cum apostoli percellerentur, dixit Iesus: *cur petiistis id, quod consecuti refugistis?* Et addit: *o piscis! vertere in eam formam, qua fuisti antea, idque volente Deo.* Et ecce de nouo piscem assum. Illi vero dixerunt: *o spiritus Dei, primus comede ex ea; tum nos etiam edemus.* Respondit Iesus: *absit, ut ex ea comedam; is comedat, qui id petiit.* Illi vero, præ timore, ex eo comedere dubitauerunt.

§. IX. Iesus autem vocauit pauperes, ægrotos, mutilos, mancos, claudos, & (omnis generis) miseros (homines,) dicens: *comedite alimentum Dei; nam vobis id proderit, ut ceteris nocebit.* Comederunt igitur ex ea mille ac trecenti viri & mulieres, qui omnes erant pau-

pauperes, annosi, ægroti, ærumnosi; cunctique saturati sunt. Deinde respexit Iesus ad piscem, qui erat eadem forma, qua missus de cælo fuerat. Postea mensa sublata est in cælum, ipsis spectantibus, & subducta est oculis. Nullus autem illo die ex ea comederat confectus ætate, quin conualesceret; nullus aduersa valetudine conflictatus, quin sanaretur; nullus ærumnosus, quin leuaretur (*agritudine & calamitate;*) nullus pauper, quin ditesceret, diuesque permaneret (*ab eo tempore*) vsque ad mortem. Apostolos vero, cæterosque pœnituit, non comedisse ex ea.

§. X. Delabente autem rursus de cælo mensa, confluebant diuites, pauperesque, paruuli & adulti, viri ac mulieres: seseque inuicem, præ studio ad eam accedendi, comprimebant. Iesus autem eos alterne ad eam admittebat. Factum hoc est per quadraginta dies, mane, prandendi hora appropinquante; omnesque eo tempore cibum ex mensa illa capiebant: postea hæc auferebatur sursum, cunctis umbram eius videntibus, cum ipsa absconderetur. Deueniebat autem alternis diebus, sicut camela Themudi. Et præcepit Deus

Alternis diebus. *Alius: demittebatur illis mane & vespere, quocunque loco essent; sicut manna, & coturnices Israelitis suppeditatae sunt.*

Deus Iesu, dicens : *appone mensam, alimen-
tumque meum pauperibus, seiunctis diuitibus.*
Et dubitare cœperunt, verene demitteretur
de cœlo. Ideo dixit eis Iesus : *peristis; præ-
parate vos ad penam diuinam.*

§. XI. Nihilominus Iudæi non credi-
derunt ei. Id cum Iesus animaduerneret, dixit :
quinam mihi pro Deo esse volunt adiutores ?
Responderunt apostoli : *nos Dei esse volumus
adiutores : credimus deo ; & testare, nos esse
moslemos. Domine noster, credimus, quod de-
misisti legatum, eumque sequuti sumus. Scribe
ergo nomina nostra inter testantes.*

§. XII. (Ceterum plura Iesus edidit mi-
racula.) Vno die quinquaginta millia agro-
rum sanauit, Deo inuocato, eaque conditio-
ne, vt credant. (Alio tempore) mala scabie
adfectum sanitati restituit. Cæco reddidit vi-
sum. Ex muliere cacodæmonem expulit. Ex
luro creauit aliquid, aui simile, Deo conceden-
te : in quod cum inspirasset, eodem permit-
tente, auis exiit.

§. XIII.

Aliquid aui simile. *Interpres quidam scri-
bit : "creauit aues multas. Alius : crea-
uit vespertilionem ; quia hic in omni vo-
lucrum genere perfectissimus est natura.
Videbant illum homines ; e quorum con-
spectu cum euolaret, mortuus decidit in
terram.*

§. XIII. Mortuos eduxit e sepulchris. Semum scilicet, Noachi filium, inuocato nomine maximo (*Dei*,) e mortuis excitavit. Exiit autem iste ex sepulchro semicanus; cum tamen illo tempore, quo vixerat, homines minime canescerent. Sed hoc ei euenit, quod se in ultimum iudicium vocari putabat. Non diu posthac vixit, sed extemplo iterum mortuus est. Præterea vitam reddidit publicani filiæ; item filio vetulæ mulieris, & Lazaro iusto; qui liberos postea susceperunt. Fecit hæc omnia, concessione Dei. Qui cohibuit etiam furorem, manusque Israelitarum, ab ipso, adferente demonstrationem. Expulsus tamen est.

Cap. III.

Fabulæ de exitu vitæ Christi.

§. I.

Quum rediisset Iesus, apostolis comitantibus, denuoque doceret (*euangelium*;) omnem cogitationem, curamque in eo defigere cœperunt (*inimici*,) quomodo ipsum e medio tollant; eaque de re inter ipsos conuenit. Et hic

Concessione Dei. *Interpres addit: "vti Muhammedem his verbis, ad euellendam ex hominum animis opinionem diuinitatis eius.*

hic fuit illorum dolus. Celebravit Iesus paschatis solemniam, eaque feriæ quintæ; pane & vino adhibito: & ingressus est domum cuiusdam ex adseclis. Iudæi Iesum comprehendere summe studebant. Venit ex apostolis quidam, cui nomen Iudæ erat, ad Herodem, Iudæorum iudicem, horumque collegium, dicens: *quid (præmii) mihi dabitis, si vobis Iesum indicauero?* Dederunt ei triginta denarios: quos cum accepisset, ubi ille esset, iis ostendit. Iesus autem ea nocte, quæ feriam sextam antecedit, exiit in montem.

§. II. Dixit ei Deus: *o Iesus, equidem recipiam te ad me, extollamque, ac te purgabo de illis, qui fidem tibi habere noluerunt; facturus adseclas tuos incredulis istis hominibus superiores usque ad diem, quo mortui in vitam redibunt. Deinde ad me reuertemini; & ego iudicabo inter vos de iis (doctrinis,) in quibus dissidebatis. Et ad eos quod attinet, qui increduli fuerint, hos gravissima pœna adficiemus in hac & in futura vita; nec illis ulli erunt adiutores. At iis, qui crediderint, & recte fecerint, persolvam (recte factorum & virtutis) mercedem. Ego, ut moriaris, efficiam, teque euectum sedibus meis recipiam. Sic te ab infidelium (infidiis) liberabo.*

§. III. Iesus præmonuit de hoc socios, dixitque: *quis vestrum in meam vult transferri figuram, ut a Iudæis mei loco occidatur?*

B

Deus

Deus hunc eo die, quo mortuis restituetur vita, eodem, quo ego sum, gradu collocabit. Ad hæc ex illis quidam respondit: se id velle. Mutatus igitur is fuit in Iesu figuram.

§. IV. *Indutus erat Iesus thorace, ex pilis confecto, & versabatur in monte oliueti; ubi angelus ad eum venit. Mori illum fecit Deus, mortuumque tribus horis diurnis reliquit. Deinde ad vitam reuocatus est, atque, vehementi excitato vento, cum ipse celerissimo cursu ferretur, ab angelo, qui duobus eum apprehendit digitis, in cælum sublatus.*

§. V.

In Iesu figuram. Dixit quidam: "postri-die igitur socii Iesu numero nouemdecim reperti sunt, cum pridie fuissent viginti. Erat enim inter eos, qui similitudinem, speciemque Iesu gerebat.

Angelus ad eum venit. Adfirmant nonnulli: missum esse a Deo Gabrielem, qui eum in domus cuiusdam abdiderit fenestram.

Mori illum fecit. Dicunt alii, nulla interueniente morte, ipsum a Deo in cælum raptum esse. De morte autem eius varie & discrepantes sunt sententiæ.

Tribus horis. Alii, eum per septem diei horas morti subiectum fuisse, contendunt.

§. V. Interea Iudæi, quibus Iudas se ducem præbuit, exploratorem miserunt, qui locum, ubi esset Iesus, obseruet. Tum is, qui Iesu euaserat similis, comprehensus est, quamuis diceret, se non esse Iesum. Nam Iudæi fidem ei non habuerunt, minime dubitantes, quin ipse Iesus sit. Adstrictum vinculis trahere cœperunt: percusserunt eum, expuerunt in faciem eius; capiti coronam imposuerunt, ex spinis confectam. Dixerunt ei: *tu, qui mortuos ad vitam reuocabas, nonne te ab his vinculis liberabis?* Multaque alia, quæ odium suggerebat, in eo fecerunt. Ita tota excruciatu nocte, postridieque hora tertia in crucem actus, per sex horas in ea pependit, antequam mortuus est.

§. VI. Iudæi gloriati sunt: *nos certe occidimus Iesum, filium Mariæ.* Verum enim

B 2

vero

exploratorem. Nonnulli eum Titianum vocant, dicuntque: ipsum, Iudæi jussu, per fenestram ingressum domum, in qua Iesus esse creditus sit, ut hunc interimat. Domum vero circumdatam fuisse a Iudæorum turba, qui noctem quoque in eius custodia transfegerint. Iesum minime inventum; at Titianum, ei similem factum, & idcirco vita priuatum. Dohem hunc fuisse Dei. Quod Titiano accidit, ab aliis in ipsum Iudam transfertur.

vero similitudine eius decepti fuerant. Et profecto (*adfectæ Christi,*) discordes, id, (*quod de alius supplicio retulimus,*) in dubium vocarunt; nec certa præditi fuerunt scientia, sed (*alienam*) duntaxat sequuti sunt opinionem.

§. VII. Eodem supplicio adfecti sunt duo latrones, qui etiam hora nona exspirarunt. Deinde Iosephus, faber tignarius, corpus exanime petit ab Herode, Iudæorum iudice, qui cognomento Pilatus (*perhibetur:*) impetratum in sepulcro, quod sibi fecerat, condidit.

§. VIII. Septimo die descendit Iesus, Dei iussu, de cælo ad matrem inuisendam, consolandamque. Hæc summo se mærore conficiebat, tantamque profundebat lacrymarum vim, quantam nemo unquam. Dixit ei (filius:) *Deus me ad se sustulit; neque mihi quicquam contigit, nisi quod (omnium) optimum*

descendit Iesus. *Alius hæc narrat: "venit mater Iesu cum muliere, ex qua hic ca-*
"codæmonem expulerat, & iuxta crucem
"stantes lamentis se lacrymisque dedebant.
"Iesus vero accedens: cuius causa stetit,
"dixit? Respondentibus illis, qui: me
"quidem, inquit, Deus ad se in cælum sustu-
"lit, nec mali quidquam, sed fausta omnia,
"euenerunt; judæos vero mei similitudo
"decepit.

num est. Iussit eam unum in locum congregare apostolos. Tum constituit eos legatos Dei, ipsisque id in mandatis dedit, ut abeant per terrarum orbem uniuersum, (*legemque diuinam*) publicent. Quo facto, Deus illum ad se iterum adsumpsit.

§. IX. In cælo autem ita eum Deus allocutus est: *o Iesu, fili Mariæ, memento meæ erga te, matremque tuam, beneficentiæ; cum te spiritu sancto corroborarem, ut alloquereris homines, cum esses in cunis, & senex: etenim docui te scripturam & sapientiam, pentateuchum & euangelium: cum ex luto creares aliquid, aui simile; in quod cum inspirasses, auis extitit, nobis permittentibus: & sanares cæcum, scabieque mala adfectum, me concedente: cum mortuos e sepulcris educeres, nobis concedentibus: cum cohiberem a te furorem, manusque Israelitarum, &c.*

§. X. Interrogatus Hoseinus, Phadeli filius: an inuenerit in alcorano aliquid, quo probetur, Iesum olim e cælo in mundum descensurum? respondit: se tale aliquid reperisse in eo capite, quod de familia Amrani inscribatur. Ibi enim dici: Christum, senem, homines allocuturum. Cum vero, antequam ablatum sit, non peruenerit ad senectutem; consequens esse, ut redeat in mundum, quo senex euadat. Tunc commorabitur in

terra quadraginta annos ; ac isto temporis tractu inibit matrimonium, atque ex eo suscipiet liberos. Tandem morietur : & orabunt super eo moslemi, ipsumque sepelient in conclavi prophetae, Muhammedis.

§. XI. Eo autem die, quo iudicium commune exercebitur, Deus compellabit Iesum : *tunc praecipisti hominibus : accipite me matremque meam Deos, praeter Deum ?* Tum ille : *nequaquam, dicet, non conuenit, mihi ea tribuere, quae ad me non pertinent. Si ea dixissem, tu certe scires. Tu quidem nosti, quae in me sunt ; sed, quae sunt in te, me plane fugiunt. Utique tu es cognitor arcanorum. Nihil eis dixi, praeter id, quod mihi in mandatis dedisti ; nempe hoc : colite meum vestrumque Dominum. Idque iis, quamdiu inter ipsos commoratus sum, testificabar : at post meum discessum tu eos obseruasti ; tu enim omnia perspicias. Si puniueris eos, illi certe sunt serui tui ; sin ipsis peperceris, certe tu es praepotens, sapiensque.*

quadraginta annos. *Ex aliorum sententia quatuor supra viginti.*

Appen-

Appendix.

Exempla vitiosa a muhammedanis historia christianorum ecclesiastica.

Generatim de muhammedicis rerum nostrarum ecclesiasticarum narrationibus vide Hottingerum; (*) qui etiam, ex alcorani mendaciis quomodo historiae ecclesiasticae particulas eruere possimus, docuit. (**). Iam litterarum ordine speciatim exhibebimus exempla. *Collyridiani*. Hotting. hist. orient. 344.

Discordia christianorum circa doctrinas, taxata a Muhammede. Alcor. V. 15.

Dissidia doctrinae de Christi diuinitate. Maracci alcor. LXI. 16. in notis. 15. XIX. 35.

Dormitores septem, Hotting. hist. orient. L. l. c. 3. p. 59. 150. Alcor. 18. Eutyech. in annal. alexandr. p. 391. Abulphar. 128. Saadi rosar. persic. lib. 1. c. 6. Geogr. Nub. 275. 276. edit. lat.

Georgius, sanctus quidam vir. Relandus de relig. muhamm. 40. not. 41. not. Hott. hist. orient. 149-152. 408. Alcor. XIIX. Gregor. Turonensis, tom. XI. biblioth. patrum max. 959.

Eum vehementer colunt, tanquam insignem equitem & heroem. Rauwolf itiner. 316.

Iacobita. Hott. hist. or. 345. 348. 353.

Maria

(*) *hist. eccl. c. III. sect. V. p. 149. &c.*

(**) *in hist. orient. p. 321.*

Appendix.

Maria diuinitatem tribuens secta. Maraccii
alcor. Sur. V. 82. in notis.

Melkita. Hotting. hist. orient. 344. 345. 348.
349. 351. 354.

Monachus origo. Maraccii alcor. Sur. LVII.
27. in notis.

Nestoriani. Hott. hist. or. 345. 349. 353. Dis-
sertations sur diuers suiets. to. I. 88.

Photiniani. Hotting. hist. orient. 361.

Samosateni. id. 361.

Secta christianorum. id. 345.

Sociniani. id. 361

Bd 1216.

S 8

B. C.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8
Centimètres

Farbkarte #13

B.I.G.

10.¹⁵

HISTORIA IESU CHRISTI MVHAMMEDICA

EDIDIT
IO. HENR. CALLENBERG
Ph. Prof. Publ. ord.

Halæ in typographia instituti iudaici
clō lōcc xxxvi.

